

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.

Οι πρόγονοί μας σαν γνήσιοι Έλληνες, δημιούργησαν ένα θρύλο, που έκανε τον γύρο του κόσμου και επιπλέον υπήρξε η μαγιά της αιώνιας αξίας με την οποία γαλουχήθηκαν πολλές μεταπολεμικές γενιές των Ελλήνων. Για δεκαετίες το «ΟΧΙ» της τότε ηγεσίας, η ιαχή «ΑΕΡΑ» των Ελλήνων Στρατιωτών και τα πατριωτικά τραγούδια της Σοφίας Βέμπο, ήταν τα κύρια στοιχεία της εθνικής μας Διαπαιδαγώγησης. Και! ξαφνικά ... σιωπή... τώρα σιωπή... μόνο σιωπή.

Τι συνέβη, και! τι έγινε και σταδιακά τα τελευταία χρόνια έσβησε αυτή η εθνική φλόγα των Ελλήνων. Ίσως:

Η οικονομική ανάπτυξη της χώρας με αποτέλεσμα πλειάδα Ελλήνων νεόπλουτων και όχι μόνον να απολέσουν τις αρχές και τις αξίες της Πατρίδος μας και να επιδοθούν μόνον στον ευδαιμονισμό;

Η άτολμη, χωρίς πνοή και όραμα πολιτική υπευθύνων Κυβερνήσεων, που δεν έλαβαν μέτρα, όταν έπρεπε, προτού φθάσουμε στην σημερινή κατάσταση;

Η εγκληματική λαϊκίστικη πολιτική Ελλήνων πολιτάντηδων, προς ίδιον κομματικόν όφελος, με αποτέλεσμα την κομματικοποίηση των πάντων, με τελική μερική διάλυση του Κρατικού Μηχανισμού;

Οι ύψιστες σκοπιμότητες τινών του πολιτικού χώρου, προς εναρμόνιση με το πνεύμα της λεγόμενης παγκοσμιοποίησης;

Μήπως τέλος, οι άφρονες ενέργειες Ελλήνων ιθυνόντων, που αυτόανακηρύχθηκαν σε δήθεν εθνοσωτήρες, λησμονούντες την ρήση των Αρχαίων Ελλήνων «... ουκ αεί άρχει», έφθασαν στο σημείο να ψηφίσουν την κατάπτυστη προδοτική Συμφωνία των Πρεσπών, παρά την σχεδόν ολική αντίδραση του Ελληνικού Λαού, με αποτέλεσμα να γελοιοποιήσουν στα μάτια και την συνείδηση των νέων ιδίως γενιών τις έννοιες της Πατρίδος, του Έθνους και της Φιλοπατρίας.

Μετά απ' όλα αυτά, αναδύεται ένα τραγικό ερώτημα: έχει άραγε παραμείνει στην συλλογική μνήμη και συνείδηση του σημερινού Έλληνα, έστω μια μικρή θέση για τα νιάτα του 1940, που με μοναδικά όπλα την ξιφολόγχη και την φλόγα της ψυχής των για την πατρίδα, δεν δίστασαν να προσφέρουν το αίμα τους, για τα ίδια ακριβώς ιδανικά που θυσιάστηκαν, ο Λεωνίδας, ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, ο Αθανάσιος Διάκος, ο Παύλος Μελάς και τόσοι άλλοι ήρωες του Ελληνισμού;

Αλλοίμονο αγαπητοί μου πατριώτες αν δεν υπάρχει, γιατί τότε ήλθε η ώρα να μεταβληθούμε σε «λαό απωλείας».

Το βαθύτερο νόημα του «ΟΧΙ» του 1940 για εμάς τους σημερινούς Έλληνες σημαίνει και επισημαίνει:

«ΟΧΙ» στον άκρατο ευδαιμονισμό και στην υποδούλωση, στα υλιστικά συνθήματα και κελεύσματα της εποχής.

«ΟΧΙ» στον εγωκεντρισμό, στον μηδενισμό και στην ισοπέδωση των πάντων, που μετατρέπουν τον άνθρωπο σε ευάλωτες μονάδες.

«ΟΧΙ» σε κάθε προσπάθεια αποξένωσής μας από την εθνική και θρησκευτική μας παράδοση.

«ΟΧΙ» στους σύγχρονους, αυτοαποκαλούμενους προοδευτικοί διανοούμενοι, καλυπτόμενοι πίσω από την ασπίδα πανεπιστημιακού θώκου, που επιχειρούν να διαστρεβλώσουν και να αμφισβητήσουν τα αυτόνόητα.

«ΟΧΙ» στους μερικούς σύγχρονους διαμορφωτές της κοινής γνώμης, μιας ξεπεσμένης προοδευτικής νομενκλατούρας, που καταπιάνονται με θέματα εθνικής αυτοσυνειδησίας και ιστορικής μνήμης, χωρίς να έχουν τα φόντα και τις κατάλληλες προϋποθέσεις.

«ΟΧΙ» στην απεμπόληση των λεγόμενων «εθνικών μας θεμάτων», όπως είναι οι ελληνοτουρκικές σχέσεις, το Αιγαίο πέλαγος, το Κυπριακό, το Μακεδονικό, το Βορειοηπειρωτικό, το πρόβλημα των Τουρκικών έναγκαλισμών των Ελλήνων Μουσουλμάνων της Θράκης.

“ΟΧΙ” μόνο με την διπλωματική οδό να ζητάμε από την Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ την επιβολή κυρώσεων στην ανέντιμη Τουρκία, αμελώντας την δική μας, ανά πάσα στιγμή ετοιμότητα, προς αντιμετώπιση του κακού γείτονα, αιώνιου εχθρού του Ελληνισμού.

Εορτάζοντας σήμερα την επέτειο της Εποποιίας του 1940, ας αποτίσουμε και εφέτος τον ελάχιστο φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στους τότε νεκρούς ήρωες της Πατρίδος μας. Η θυσία τους ας γίνει για μας, χρέος ενότητας και προσήλωσης, στο κοινό αγώνα των Ελλήνων, για την διάσωση της πατρίδος μας.

Σήμερα! Επειδή πάλι με δέος οι Έλληνες παρακολουθούν, να επισωρεύονται τεράστια προβλήματα στη χώρα μας, είναι βαρύτερες οι υποχρεώσεις μας, έναντι αυτής της ανεκτίμητης Εθνικής κληρονομιάς. Ιδιαίτερα η νέα γενιά η ελπίδα του ΑΥΡΙΟ πρέπει να ενστερνισθεί τα διδάγματα της εποποιίας του 1940 και να αντιληφθεί ότι, μόνο με την εθνική ενότητα, την ιστορική μνήμη του λαού μας και το δημοκρατικό πολίτευμα, θα διαφυλάξουμε αυτή την ιερή Πατρίδα.

Τέλος! Να συνειδητοποιήσουμε ότι, θα πρέπει να είμαστε συνεχώς με το όπλο παρά πόδας και να μην λησμονούμε ότι, δεν έχουμε την πολύ-τέλεια των άλλων Ευρωπαίων, να συνορεύουμε με λαούς μόνον ευρωπαϊκούς.

**Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.**